

4. Evropska Komisija nosi svoje stroške.

(¹) UL C 141, 20.6.2009.

Sodba Splošnega sodišča z dne 17. februarja 2011 – J & F Participações proti UUNT – Plusfood Wrexham (Friboi)

(Zadeva T-324/09) (¹)

(„Znamka Skupnosti — Postopek z ugovorom — Prijava figurativne znamke Skupnosti Friboi — Prejšnja nacionalna besedna znamka FRIBO — Relativni razlog za zavrnitev — Verjetnost zmede — Člen 8(1)(b) Uredbe (ES) št. 207/2009 — Resna in dejanska uporaba prejšnje znamke — Člen 42(2) in (3) Uredbe št. 207/2009“)

(2011/C 103/38)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožča stranka: J & F Participações SA (Sorocaba, Brazilija) (zastopnik: A. Fernández Fernández-Pacheco, odvetnik)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (zastopnik: J. Crespo Carrillo, zastopnik)

Druga stranka v postopku pred odborom za pritožbe UUNT, intervenientka pred Splošnim sodiščem: Plusfood Wrexham Ltd (Llay, Wrexham, Združeno kraljestvo) (zastopnik: G. van Roeyen, odvetnik)

Predmet

Tožba zoper odločbo prvega odbora za pritožbe UUNT z dne 22. aprila 2009 (zadeva R 824/2008-1) v zvezi s postopkom z ugovorom med družbama Fribi Foods Ltd in Agropecuaria Friboi, Ltda.

Izrek

1. Tožba se zavrne.
2. J & F Participações SA se naloži plačilo stroškov.

(¹) UL C 256, 24.10.2009.

Sodba Splošnega sodišča z dne 17. februarja 2011 – Ancco proti UUNT – Freche et fils (ANN TAYLOR LOFT)

(Zadeva T-385/09) (¹)

(Znamka Skupnosti — Postopek z ugovorom — Prijava besedne znamke Skupnosti ANN TAYLOR LOFT — Prejšnja nacionalna besedna znamka LOFT — Relativni razlog za zavrnitev — Verjetnost zmede — Člen 8(1)(b) Uredbe (ES) št. 207/2009)

(2011/C 103/39)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožča stranka: Ancco, Inc. (Wilmington, Delaware, Združene države) (zastopnik: G. Triet, odvetnik)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (zastopnik: A. Folliard-Monguiral, zastopnik)

Druga stranka v postopku pred odborom za pritožbe UUNT: Freche et fils associés (Pariz, Francija)

Predmet

Tožba zoper odločbo prvega odbora za pritožbe UUNT z dne 1. julija 2009 (zadeva R 1485/2008-1), ki se nanaša na postopek z ugovorom med Freche et fils associés in Ancco, Inc.

Izrek

1. Odločba prvega odbora za pritožbe Urada za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (UUNT) z dne 1. julija 2009 (zadeva R 1485/2008-1) se razveljavi.
2. V preostalem je tožba nedopustna.
3. UUNT se naloži plačilo stroškov.

(¹) UL C 282, 21.11.2009.

Tožba, vložena 28. septembra 2010 – Gill proti Komisiji

(Zadeva T-471/10)

(2011/C 103/40)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožča stranka: Brendan Gill (Lifford, Irska) (zastopniki: A.M. Collins SC, N.J. Travers, Barrister in D.P. Barry, Solicitor)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predloga tožeče stranke

— Za nično naj se razglasi Odločba Komisije C(2010) 4752 z dne 13. julija 2010, ki je bila Irski vročena v obliki dopisa, tožeči stranki pa je bila vročena 16. julija 2010, s katero so bile zavrnjene zahteve za povečanje zmogljivosti na področju varnosti za podaljšanje MFV Brendelen in nadomestitev podaljšanega MFV Brendelen z novim plovilom za pelagični ribolov in ki je bila sprejeta za nadomestitev odločitve o tej zahtevi, vsebovani v Odločbi Komisije 2003/245 z dne 4. aprila 2003 o zahtevah, ki jih je prejela Komisija za povečanje ciljev VUP IV zaradi izboljšav glede varnosti, pomorske navigacije, higiene, kakovosti proizvodov in delovnih pogojev za plovila, katerih skupna dolžina znaša več kot 12 metrov (UL L 90, str. 48), ki je bila v delu, ki se nanaša na tožečo stranko, razglašena za nično s sodbo Splošnega sodišča z dne 13. junija 2006 v združenih zadevah Boyle in drugi proti Komisiji (od T-218/03 do T-240/03); in

— toženi stranki naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

S to tožbo tožeča stranka na podlagi 263 PDEU predlaga razglasitev ničnosti Odločbe Komisije C(2010) 4752 z dne 13. julija 2010, ki je bila Irski vročena v obliki dopisa, tožeči stranki pa je bila vročena 16. julija 2010, s katero so bile zavrnjene zahteve za povečanje zmogljivosti na področju varnosti za podaljšanje MFV Brendelen in nadomestitev podaljšanega MFV Brendelen z novim plovilom za pelagični ribolov in ki je bila sprejeta za nadomestitev odločitve o tej zahtevi, vsebovani v Odločbi Komisije 2003/245 z dne 4. aprila 2003 o zahtevah, ki jih je prejela Komisija za povečanje ciljev VUP IV zaradi izboljšav glede varnosti, pomorske navigacije, higiene, kakovosti proizvodov in delovnih pogojev za plovila, katerih skupna dolžina znaša več kot 12 metrov (UL L 90, str. 48), ki je bila v delu, ki se nanaša na tožečo stranko, razglašena za nično s sodbo Splošnega sodišča z dne 13. junija 2006 v združenih zadevah Boyle in drugi proti Komisiji (od T-218/03 do T-240/03).

Tožeča stranka v podporo tožbi navaja te tožbene razloge:

Prvič, tožeča stranka trdi, da je tožena stranka ravnala brez pravne podlage. Člen 4(2) Odločbe Sveta 97/413/ES z dne 26. junija 1997 o ciljnih in podrobnih pravilih za prestrukturiranje ribiškega sektorja Skupnosti v obdobju od 1. januarja 1997 do 31. decembra 2001 z namenom doseči trajnostno ravnovesje med viri in njihovim izkoriščanjem (UL L 175, str. 27) še naprej zagotavlja primerno pravno podlago za izpodbijano odločbo in zato naj Komisija ne bi imela pravne podlage za sprejetje odločbe kot *ad hoc* odločbe.

Drugič, tožeča stranka trdi, da je Komisija storila bistveno kršitev postopka. Navaja, da bi bilo treba v skladu z Odločbo

Sveta št. 97/413/ES izpodbijano odločbo sprejeti na podlagi postopka upravljalnega odbora in da je Komisija s tem, da se je odločila sprejeti odločbo kot *ad hoc* odločbo, storila bistveno kršitev postopka.

Tretjič, tožeča stranka trdi, da je Komisija z napačno razlago člena 4(2) Odločbe Sveta 97/413/ES prekoračila svojo pristojnost, zlasti s sklicevanjem na neupoštevna merila in neupoštevanjem opredelitve „ribolovnega napora“ iz Odločbe Sveta 97/413/ES in ribiške zakonodaje Skupnosti, ki je veljala v času v času zahteve tožeče stranke za varno tonažo iz decembra 2001.

Dalje, tožeča stranka trdi, da izpodbijana odločba vsebuje več očitnih napak pri presoji zahteve tožeče stranke za varno tonažo. Navaja, da je odločitev Komisije, da zavrne zahtevo tožeče stranke zaradi večjega volumna pod glavno palubo predlaganega novega plovila v primerjavi s plovilom Brendelen, očitno napačna, prav tako pa njena predpostavka, da bo „ribolovni napor“ predlaganega novega plovila večji tako od originalnega, kot tudi od podaljšanega plovila Brendelena.

Nazadnje tožeča stranka zatrjuje, da je Komisija kršila njeno pravico do enakega obravnavanja. Tožeča stranka navaja, da zavrnitev njene zahteve s strani Komisije zaradi večjega volumna pod glavno palubo njenega predlaganega novega plovila pomeni veliko razliko v obravnavanju, ki se odraža v nedopustni diskriminaciji zoper njega, v primerjavi s povsem drugačnim pristopom, uporabljenim pri obravnavanju nekaterih drugih zahtev za dodatno varno tonažo, sprejetim v Odločbi št. 2003/245, kot tudi pri obravnavanju ene izmed zahtev, ki je bila sprva s to odločbo zavrnjena, pozneje pa sprejeta z odločitvijo, vsebovano v dokumentu Komisije C(2010) 4765 z dne 13. julija 2010.

**Tožba, vložena 24. januarja 2011 – Verigde
Douaneagenten proti Komisiji**

(Zadeva T-32/11)

(2011/C 103/41)

Jezik postopka: nizozemščina

Stranki

Tožeča stranka: Verigde Douaneagenten BV (Rotterdam, Nizozemska) (zastopnik: J. van der Meché, odvetnik)

Tožena stranka: Evropska unija, ki jo zastopa Evropska komisija

Predlog tožeče stranke

Tožeča stranka Sodišču predlaga, naj:

— sklep iz spodaj navedenih razlogov razglasi za ničn.